COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE

Bruxelles, 6.6.2007
COM(2007) 298 final

2007/0112 (CNS)

Propunere de

DIRECTIVĂ A CONSILIULUI

privind modificarea Directivei 2003/109/CE în vederea extinderii domeniului său de aplicare la beneficiarii unei protecții internaționale

(prezentată de Comisie)

EXPUNERE DE MOTIVE

1) contextul propunerii

- Motivele şi obiectivele propunerii

Refugiaţii şi beneficiarii unei protecţii subsidiare (numiţi în continuare şi „beneficiarii unei protecţii internaţionale") nu au în prezent dreptul la statutul de rezident pe termen lung în temeiul Directivei 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanţilor ţărilor terţe care sunt rezidenţi pe termen lung. Conştienţi de această lacună, Consiliul şi Comisia au solicitat în Declaraţia comună din 8 mai 2003 extinderea domeniului de aplicare al Directivei 2003/109/CE a Consiliului la beneficiarii unei protecţii internaţionale. Prezenta propunere pune în aplicare declaraţia respectivă, prin includerea beneficiarilor unei protecţii internaţionale în sfera de aplicare a Directivei 2003/109/CE a Consiliului.

- Contextul general

În propunerea Comisiei din 2001 privind Directiva 2003/109/CE a Consiliului[1], refugia ţii puteau beneficia de statutul de rezident pe termen lung după cinci ani de şedere legal ă şi neîntreruptă într-un stat membru, fără să li se ceară să aibă resurse stabile, regulate şi suficiente sau o asigurare de sănătate proprie.

Cu toate acestea, în cursul negocierilor, s-a luat decizia ca refugiaţii să fie excluşi din domeniul de aplicare al directivei, iar în *Declaraţia comună a Consiliul şi Comisiei*, f ăcută la Consiliul JAI din 8 mai 2003, s-a decis că va fi rolul Comisiei să prezinte o propunere pentru o directivă privind extinderea statutului de rezident pe termen lung pentru a cuprinde refugiaţii şi persoanele beneficiare ale unei protecţii subsidiare, luând în considerare studiul privind transferul statutului de protecţie.

- Dispoziţii în vigoare în domeniul de aplicare al propunerii

Statutul de rezident pe termen lung, alături de drepturile şi beneficiile aferente acestuia, sunt definite în Directiva 2003/109/CE a Consiliului, care va fi aplicată şi beneficiarilor unei protecţii internaţionale după adoptarea prezentei propuneri. În conformitate cu Directiva 2004/83/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004, beneficiarii unei protecţii internaţionale sunt resortisanţi ai unor ţări terţe sau apatrizi cărora li s-a acordat statutul de refugiat sau o protecţie subsidiară în sensul acestei directive.

- Concordanţa cu alte politici

Prezenta propunere este pe deplin compatibilă cu concluziile Consiliului European de la Tampere din 1999 şi cu Programul de la Haga din 2004 privind tratamentul echitabil pentru resortisanţii ţărilor terţe.

2) Consultarea părţilor interesate şi evaluarea impactului

- Consultarea părţilor interesate

[1] COM (2001) 127 final.

În 2004, serviciile Comisiei au discutat în mod informal cu statele membre despre liniile mari ale prezentei propuneri, în cadrul Comitetului privind imigrarea şi azilul (CIA), ca şi în cadrul a două reuniuni informale a experţilor.

ICNUR, Consiliul European pentru refugiaţi şi exilaţi (ECRE), precum şi Comisia Bisericilor pentru Migranţi în Europa (CCME) au fost de asemenea consultate informal în 2004.

Un „studiu privind transferul statutului de protecţie în UE, pe fondul Sistemului european comun de azil şi obiectivul unui statut uniform, valabil pe teritoriul Uniunii pentru cei cărora li s-a acordat azil" a fost efectuat pentru Comisie de Consiliul danez pentru refugiaţi, de Institutul pentru politici în domeniul migraţiei şi de Institutul pentru migraţie şi studii etnice. Raportul elaborat în cadrul studiului conţine trei părţi şi descrie cadrul legal existent, practica din unsprezece state membre şi dint-un stat care nu este membru al UE, precum şi scenariile posibile pentru un mecanism comunitar de transfer al protecţiei. Cercetătorii au consultat unsprezece state membre, ICNUR şi Consiliul Europei (pe tema acordului european privind transferul de responsabilitate). Raportul final, care a fost discutat cu experţi ai statelor membre, s-a bucurat de un larg consens.

Părţile consultate au primit favorabil extinderea domeniului de aplicare al directivei la refugiaţi. Cu toate acestea, unele state membre şi-au manifestat rezerva cu privire la includerea beneficiarilor unei protecţii subsidiare. Comisia a decis totuşi să includă grupul respectiv în prezenta propunere deoarece consideră că trebuie acoperită situaţia tuturor resortisanţilor ţărilor terţe care au locuit timp de cinci ani în statul membru gazd ă (mai mult, *Declaraţia comună* din mai 2003 s-a referit la ambele categorii).

Majoritatea părţilor consultate a fost de acord cu analiza din studiu potrivit căreia transferul de protecţie poate interveni chiar şi înainte de dobândirea statutului de rezident pe termen lung, ceea ce implică faptul că transferul de protecţie ar trebui să fac ă obiectul unei propuneri separate. Majoritatea părţilor consultate a fost de asemenea de acord că un mecanism comunitar privind transferul de protecţie implică recunoa şterea reciprocă a deciziilor de azil, care necesită, la rândul său, un nivel de armonizare suficient al procedurilor de acordare a azilului în statele membre. Comisia a decis prin urmare să nu includă un mecanism comunitar pentru transferul de protecţie în cadrul prezentei propuneri.

3) Elementele juridice ale propunerii

MODIFICAREA DIRECTIVEI 2003/109/CE A CONSILIULUI

Principalul scop al propunerii este acela de a oferi beneficiarilor unei protecții interna ționale securitate juridică privind ședederea acestora într-un stat membru și drepturi comparabile cu cele ale resortisanților UE după 5 ani de ședere legală, acoperind astfel lacuna existentă în Directiva 2004/83/CE. Acest fapt este pus în practică prin eliminarea excepțiilor de la aplicarea Directivei 2003/109/CE privind beneficiarii unei protecții internaționale și luând în considerare, acolo unde este necesar, poziția specială a acestora în comparație cu alți resortisanți ai țărilor terțe.

STATUTUL DE REZIDENT PE TERMEN LUNG ÎN PRIMUL STAT MEMBRU

Beneficiarii unei protecții internaționale vor putea obține statutul de rezident pe termen lung în statul membru care le-a acordat protecție, supunându-se aceloraşi condiții ca și cele aplicabile altor resortisanți ai țărilor terțe. Mai mult, beneficiarii unei protecții internaționale care obțin statutul de rezident pe termen lung se vor bucura pe deplin de drepturile și beneficiile aferente acestui statut și se vor supune, de asemenea, restric țiilor și limitărilor acestor drepturi și beneficii, prevăzute de Directiva 2003/109/CE. Cu toate acestea, atâta timp cât un rezident pe termen lung rămâne beneficiar al unei protecții internaționale în temeiul Directivei 2004/83/CE, drepturile sale decurgând din Directiva 2004/83/CE nu pot fi limitate de prevederile Directivei 2003/109/CE. Întrebarea dacă beneficiarii unei protecții internaționale cărora li s-a acordat statutul de rezident pe termen lung vor avea încă nevoie de protecție internațională sau dacă au în continuare dreptul la acest statut în temeiul Directivei 2004/83/CE nu intră sub inciden ța prezentei directive.

Acordarea inițială a protecției implică de asemenea asigurarea respectării principiului nereturnării în cazul retragerii sau pierderii statutului de rezident pe termen lung în primul stat membru.

ȘEDEREA ȘI STATUTUL DE REZIDENT PE TERMEN LUNG ÎN AL DOILEA STAT MEMBRU

Capitolul III al Directivei 2003/109/CE a Consiliului stabilește condițiile conform c ărora rezidenții pe termen lung își pot exercita dreptul de ședere în alt stat membru. Aceste condiții se vor aplica pe deplin beneficiarilor unei protecții internaționale cărora li s-a acordat statutul de rezident pe termen lung.

Beneficiarii unei protecții internaționale care cer, în temeiul articolului 23 din Directiva 2003/109/CE, statutul de rezident pe termen lung în alt stat membru decât cel care le-a acordat protecția internațională sunt de asemenea obligați să îndeplinească toate condi țiile necesare prevăzute de Directiva 2003/109/CE.

DIRECTIVA 2003/109/CE MODIFICATĂ NU PREVEDE UN MECANISM COMUNITAR PRIVIND TRANSFERUL DE RESPONSABILITATE ÎN MATERIE DE PROTECȚIE

Prezenta directivă acordă, în anumite condiții, dreptul de ședere într-un al doilea stat membru numai rezidenților pe termen lung, nu și beneficiarilor unei protecții interna ționale în sine (Directiva 2004/83/CE nu acordă nici ea un astfel de drept). Deși stabilirea într-un al doilea stat membru poate avea drept efect în anumite cazuri transferul de responsabilitate în materie de protecție, acest fapt nu intră sub incidența prezentei directive.

Deşi nu sunt disponibile statistici de încredere, studiul privind transferul protecției men ționat anterior arată că cererile de transfer al protecției sunt foarte rare. În practică, diferențele de interpretare între statele membre a dispozițiilor legale existente privind transferul de protecție nu creează probleme majore. De asemenea, studiul arată clar că

4) Temeiul legal

Prezenta propunere modifică Directiva 2003/109/CE şi are acelaşi temei legal ca aceasta, şi anume articolele 63 alineatul (3) litera (a) şi 64 alineatul (4) din Tratatul CE. Acest temei legal este adecvat având în vedere că statutul de rezident pe termen lung pentru beneficiarii unei protecții internaționale este un instrument de integrare a acestora ca resortisanți ai țărilor terțe în statele membre gazdă şi intră prin urmare sub incidența politicii de imigrare.

Directiva 2003/109/CE nu se aplică Regatului Unit şi Irlandei, în virtutea protocolului privind poziția Regatului Unit si a Irlandei anexat la tratate. De asemenea, directiva nu se aplică Danemarcei, în virtutea protocolului privind poziția Danemarcei anexat la tratate.

5) Principiul subsidiarității

Beneficiarii unei protecții internaționale nu se află sub incidența Directivei 2003/109/CE, ceea ce înseamnă ca statele membre decid la nivel național dacă şi în ce condiții pot aceştia obține un statut de durată şi care ar fi domeniul de aplicare al unui astfel de statut. La momentul actual, aceştia pot obține statutul în cauză în unele state membre, însă nu în toate. Mai mult, domeniul de aplicare al statutului lor diferă de la stat la stat membru. Consiliul şi Comisia au căzut totuşi de acord că beneficiarii unei protecții internaționale trebuie să aibă dreptul la statutul de rezident pe termen lung prevăzut de Directiva 2003/109/CE în toate statele membre în condiții similare. Acest fapt impune adoptarea unor reguli comune la nivelul Comunității.

De aceea, modificarea Directivei 2003/109/CE este cea mai bună metodă de a asigura un tratament egal pentru toți resortisanții țărilor terțe care au locuit legal pentru o anumită perioadă într-un stat membru.

6) Principiul proporționalității

Forma acțiunii comunitare trebuie să fie cea mai simplă pentru a permite atingerea şi punerea în aplicare a scopului propunerii. În acest sens, instrumentul juridic ales este o directivă de modificare a unei directive existente. Aceasta va stabili principiile generale, însă va lăsa statelor membre cărora li se adresează posibilitatea de a alege cea mai potrivită formă şi metodă pentru punerea în aplicare a acestor principii în sistemul legal național şi contextul general proprii. Directiva propusă determină doar condițiile pentru obținerea statutului de rezident pe termen lung de către resortisanții țărilor terțe care sunt şi beneficiari ai unei protecții internaționale. Statele membre pot stabili, dacă doresc, condiții mai favorabile pentru obținerea unui statut permanent care să se aplice doar în context național.

7) Explicarea detaliată a propunerii

Modificarea articolului 2

Având în vedere legătura necesară dintre Directiva 2004/83/CE din 29 aprilie 2004 privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe și apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție internațională și Directiva 2003/109/CE și pentru a defini grupul de resortisanți ai țărilor terțe care ar trebui de asemenea să poată obține statutul de rezident pe termen lung, e necesar să se adauge în articolul 2 din Directiva 2003/109/CE o referire la definiția cheie a „protecției internaționale" din Directiva 2004/83/CE.

Modificarea articolului 3

Se propune eliminarea prevederilor care exclud beneficiarii unei protecții internaționale din domeniul de aplicare al Directivei 2003/109/CE.

Modificarea articolului 4

Se propune modificarea articolului 4 din Directiva 2003/109/CE pentru a se lua în considerare la calculul celor „cinci ani de ședere legală" într-un stat membru și durata procedurii de azil. Această modificare asigură un tratament echitabil atunci când resortisantului unei țări terțe i s-a acordat statutul de protecție internațională în urma unui recurs sau apel introdus împotriva unei decizii anterioare negative luate cu privire la cererea sa de azil.

Modificarea articolului 8

Articolele 8 și 11 din Directiva 2003/109/CE se aplică pe deplin beneficiarilor unei protecții internaționale care introduc o cerere pentru a obține statutul de rezident pe termen lung într-un stat membru.

Totuși, trebuie găsit un răspuns la preocupările statelor membre cu privire la respectarea principiului nereturnării atunci când șederea unui rezident pe termen lung ar putea lua sfârșit în temeiul Directivei 2003/109/CE. Aceste preocupări se referă la faptul că „protecția de fond" a șederii resortisantului unei țări terțe ar putea fi neglijată în cazul în care autoritățile naționale competente pentru acordarea și retragerea protecției internaționale sunt altele decât acelea competente pentru acordarea și retragerea statutului de rezident pe termen lung. Problema se pune și în situația în care un beneficiar al unei protecții internaționale căruia i s-a acordat statutul de rezident pe termen lung se mută în alt stat membru și după 5 ani de ședere obține statutul de rezident pe termen lung în statul membru respectiv.

Pentru a se garanta faptul că autoritățile competente sunt informate asupra acestei „protecții de fond", modificarea propusă a articolului 8 obligă statele membre să includă în permisul de ședere CE pe termen lung acordat beneficiarilor unei protecții internaționale o mențiune specifică indicând că resortisantului țării terțe i-a fost acordat un statut de protecție.

Aceeași informație trebuie introdusă de al doilea stat membru care acordă statutul de rezident pe termen lung unui resortisant al unei țări terțe al cărui permis de ședere CE pe termen lung eliberat de primul stat membru conține mențiunea evocată anterior. Totuși, al doilea stat membru nu trebuie să menționeze această informație în permis dacă, după consultarea statului membru care, conform mențiunii, a acordat protecția internațională, constată că protecția internațională a fost retrasă.

Modificarea articolului 11

Întrebarea dacă beneficiarii unei protecții internaționale cărora li se acordă statutul de

Modificarea articolului 25

Pentru a simplifica schimbul de informații necesare între statele membre, aşa cum cere articolul 12 alineatul (3) litera (a), articolul 25 trebuie modificat astfel încât să permită utilizarea rețelei de puncte naționale de contact şi în acest scop.

2007/0112 (CNS)

Propunere de

DIRECTIVĂ A CONSILIULUI

privind modificarea Directivei 2003/109/CE în vederea extinderii domeniului său de aplicare la beneficiarii unei protecții internaționale

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 63 alineatele (3) şi (4),

având în vedere propunerea Comisiei[2],

având în vedere avizul Parlamentului European[3],

având în vedere avizul Comitetului Economic şi Social European[4],

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor[5],

întrucât:

(1) Directiva 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung[6] nu se aplică refugiaților şi beneficiarilor unei protecții subsidiare reglementate de Directiva 2004/83/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție internațională, şi referitoare la conținutul protecției acordate[7].

(2) Perspectiva obținerii statutului de rezident pe termen lung într-un stat membru după o anumită perioadă de timp este un element important pentru integrarea deplină a beneficiarilor unei protecții internaționale în statul membru unde locuiesc.

(3) Statutul de rezident pe termen lung pentru beneficiarii unei protecții internaționale este de asemenea important pentru promovarea coeziunii economice şi sociale, obiectiv fundamental al Comunității, prevăzut de tratat.

(4) Beneficiarii unei protecții internaționale trebuie prin urmare să poată obține statutul de rezident pe termen lung după cinci ani de şedere legală şi neîntreruptă în statul membru

---

2 JO C […], […], p. […]
3 JO C […], […], p. […]
4 JO C […], […], p. […]
5 JO C […], […], p. […]
6 JO L 16, 23.1.2004, p. 44.
7 JO L 304, 30.9.2004, p. 12

care le-a acordat protecție internațională, supunându-se aceloraşi condiții aplicabile altor resortisanți ai țărilor terțe. Durata procedurii de examinare a cererilor acestora în vederea obținerii unei protecții internaționale trebuie luată în considerare la calculul perioadei de cinci ani de şedere legală şi neîntreruptă.

(5) Având în vedere dreptul beneficiarilor unei protecții internaționale de a locui în alt stat membru decât în cel care le-a acordat protecție internațională, e necesară asigurarea faptului că statele membre în cauză sunt informate de protecția de fond a persoanelor respective, astfel încât să îşi poată îndeplini obligațiile privind respectarea principiului nereturnării. În acest scop, permisul de şedere CE al rezidentului pe termen lung acordat beneficiarilor unei protecții internaționale trebuie să conțină o mențiune care să indice faptul că un stat membru a acordat protecție internațională deținătorului permisului. În cazul în care protecția internațională nu a fost retrasă, această mențiune trebuie reluată în permisul de şedere CE al rezidentului pe termen lung eliberat de al doilea stat membru.

(6) Beneficiarii unei protecții internaționale care sunt rezidenți pe termen lung trebuie să beneficieze de egalitate de tratament cu cetățenii statului membru respectiv, într-o gamă largă de domenii economice şi sociale, cu anumite condiții, astfel încât statutul de rezident pe termen lung să constituie un veritabil instrument de integrare în societatea în care este stabilit rezidentul în cauză.

(7) Egalitatea de tratament a beneficiarilor unei protecții internaționale în statul membru care le-a acordat protecție internațională nu trebuie să aducă atingere drepturilor şi beneficiilor garantate de Directiva 2004/83/CE.

(8) Condițiile stabilite de Directiva 2003/109/CE privind dreptul unui rezident pe termen lung de a se stabili în alt stat membru şi de a obține statutul de rezident pe termen lung în acel stat trebuie să se aplice în acelaşi fel tuturor resortisanților țărilor terțe care au obținut statutul de rezident pe termen lung.

(9) Transferul de responsabilitate pentru protecția beneficiarilor unei protecții internaționale nu intră în sfera de aplicare a prezentei directive.

(10) Dacă un stat membru intenționează, dintr-un motiv stipulat în Directiva 2003/109/CE, s ă expulzeze un beneficiar de protecție internațională care a obținut statutul de rezident pe termen lung în statul membru respectiv, persoana în cauză trebuie să beneficieze de protecția împotriva returnării garantată de Directiva 2004/83/CE. Pentru a asigura respectarea deplină a principiului nereturnării în cazul în care persoanei în cauză i s-a acordat statutul de protecție de către alt stat membru şi acest statut nu a fost retras între timp, este necesar să se prevadă că persoana respectivă poate fi expulzată doar c ătre statul membru care a acordat protecția şi că acesta este obligat să o readmită, cu excepția cazului în care o astfel de expulzare este permisă în temeiul prevederilor Directivei 2004/83/CE privind respectarea principiului nereturnării.

(11) Din acelaşi motiv, posibilitatea prevăzută de Directiva 2003/109/CE ca al doilea stat membru să expulzeze de pe teritoriul Uniunii un resortisant al unei țări terțe care locuie şte, dar nu a obținut încă statutul de rezident pe termen lung în statul membru respectiv, nu trebuie să se aplice dacă persoanei în cauză i s-a acordat statutul de protecție de c ătre alt stat membru, cu excepția cazului în care o astfel de expulzare este permisă în

temeiul prevederilor Directivei 2004/83/CE privind respectarea principiului nereturnării.

(12) Prezenta directivă respectă drepturile şi libertăţile fundamentale şi respectă principiile recunoscute, în special, de Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene. În conformitate cu interzicerea discriminării prevăzute de Cartă, statele membre trebuie să pună în aplicare prezenta directivă fără a face discriminări pe motive de sex, rasă, culoare, origine etnică sau socială, caracteristici genetice, limbă, religie sau convingeri, opinii politice sau de alt fel, apartenenţă la o minoritate naţională, avere, naştere, handicap, vârstă sau orientare sexuală.

(13) În conformitate cu articolele 1 şi 2 din Protocolul privind poziţia Regatului Unit şi Irlandei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană şi la Tratatul de instituire a Comunităţii Europene, şi fără a aduce atingere articolului 4 din respectivul protocol, aceste state membre nu participă la adoptarea prezentei directive şi nu au nici o obligaţie în temeiul acesteia şi nici nu fac obiectul aplicării sale.

(14) În conformitate cu articolele 1 şi 2 din Protocolul privind poziţia Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană şi la Tratatul de instituire a Comunităţii Europene, Danemarca nu a participat la adoptarea Directivei 2003/109/CE şi nu are nici o obligaţie în temeiul acesteia şi nici nu face obiectul aplicării sale,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Directiva 2003/109/CE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2, litera (f) se înlocuieşte cu următorul text:

„(f) «protecţie internaţională» reprezintă protecţia internaţională astfel cum este definită aceasta în articolul 2 litera (a) din Directiva 2003/83/CE a Consiliului[8];”

2. Articolul 3 alineatul (2) se modifică după cum urmează:

a) Litera (c) se înlocuieşte cu textul următor:

(c) au solicitat autorizaţia de a avea reşedinţa într-un stat membru în temeiul unei forme subsidiare de protecţie, în conformitate cu obligaţiile internaţionale, legislaţiile interne sau practicile statelor membre şi sunt în aşteptarea unei decizii privind statutul lor;”

b) Litera (d) se înlocuieşte cu textul următor:

(d) au solicitat recunoaşterea calităţii de refugiaţi şi a căror cerere nu a făcut încă obiectul unei decizii definitive; ”

3. La articolul 4 alineatul (2), se adaugă următorul paragraf:

„În cazul beneficiarilor unei protecţii internaţionale, perioada dintre data introducerii

[8] JO L 304, 30.9.2004, p.12

cererii pentru protecție internațională și data la care se acordă permisul de ședere la care se referă articolul 24 din Directiva 2004/83/CE trebuie luată în considerare la calculul perioadei prevăzute de alineatul (1).”

4. La articolul 8, se adaugă următoarele alineate (4) și (5):

“4. În cazul în care statul membru eliberează un permis de ședere CE de rezident pe termen lung unui resortisant al țărilor terțe căruia i-a acordat protecție internațională, acesta va introduce în permisul de ședere CE al rezidentului pe termen lung la rubrica „mențiuni” următorul text: «Deținătorului acestui permis i s-a acordat protecție interna țională în [numele statului membru] la [data] ».

5. Dacă permisul de ședere CE al rezidentului pe termen lung este eliberat de către un al doilea stat membru unui resortisant al unei țări terțe al cărui permis de ședere CE pe termen lung conține mențiunea prevăzută de alineatul (4), al doilea stat membru trebuie să introducă aceeași mențiune în permisul de ședere CE al rezidentului pe termen lung.

Înainte de a introduce mențiunea prevăzută la alineatul (4), al doilea stat membru poate consulta statul membru menționat în mențiune pentru a determina dacă rezidentul pe termen lung beneficiază încă de protecție internațională. În cazul în care protecția internațională a fost retrasă printr-o decizie definitivă, al doilea stat membru nu va indica mențiunea prevăzută la alineatul (4).”

5. La articolul 11, se inserează următorul alineat (4) litera (a):

„4 litera (a). În ceea ce privește statul membru care a acordat protecția internațională, alineatele (3) și (4) nu aduc atingere prevederilor din Directiva 2004/83/CE.”

6. Articolul 12 se modifică după cum urmează:

a) se inserează alineatul (3) litera (a), după cum urmează:

„3 litera (a). În cazul în care un stat membru decide să expulzeze un rezident pe termen lung al cărui permis de ședere CE conține mențiunea prevăzută de articolul 8 alineatul (4), acesta trebuie să consulte statul membru indicat în mențiunea respectivă.

Cu excepția cazului în care protecția internațională a fost între timp retrasă, rezidentul pe termen lung este expulzat către statul membru respectiv, care îl readmite, precum și pe membrii familiei sale, imediat și fără formalități.”

b) Se adaugă următorul alineat (6):

“6. Prezentul articol nu aduce atingere articolului 21 din Directiva 2004/83/CE.”

7. La articolul 22, se inserează următorul alineat (3) litera (a):

„3 litera (a). Alineatul (3) nu se aplică resortisanților țărilor terțe al căror permis de ședere CE pe termen lung eliberat de primul stat membru conține mențiunea prevăzută de articolul 8 alineatul (4).

Prezentul alineat nu aduce atingere articolului 21 din Directiva 2004/83/CE.”

8. La articolul 25, primul paragraf se înlocuieşte cu următorul paragraf:

„Statele membre desemnează puncte de contact care au sarcina să primească şi să transmită informațiile prevăzute la articolul 12 alineatul (3) litera (a), la articolul 19 alineatul (2), la articolul 22 alineatul (2) şi la articolul 23 alineatul (1).”

Articolul 2

9. Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege şi a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive cel târziu până la data de […]. Statele membre comunică de îndată Comisiei textele acestor acte şi tabelul de concordanță între aceste acte şi prezenta directivă.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, acestea cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

10. Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții legale naționale pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 3

Prezenta directivă intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Articolul 4

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, […]

Pentru Consiliu
Preşedintele